

Naročilo!

Po jezeru čolnič plava,
 V čolnu mlad sedi čolnar;
 Valček z valčkom poigrava,
 V valčke mladi zre veslár.

Čolnič ziblje se in ziblje,
 Valčki pa pred njim bežé;
 Drug se drugemu ugiblje,
 Svoja pota vsi hité.

Le vesláj, moj znanec mladi,
 Vodi narod moj zvestó;
 Da to ljudstvo v svoji nadi
 Zrelo kdaj bo za nebó.

Vódi s krepko roko veslo,
 V varno lukó vódi čoln —
 „Veren narod“ to je geslo,
 In ti zanj ljubavi poln.

A. P.

Bežni čas.

Kako smo nekđaj peli,
 Med rožami živeli —
 Nič mislili naprej

Kje časi so že tisti!
 Jesen . . . poslednji listi
 Šusté z otrplih vej.

Ej, čas hiti, ne vpraša,
 S snegovi ne odlaša,
 Le tek njegov umej!

Jos. Bekš.

Listje in cvetje.

Iz zaklada naših pregovorov.

25. Pri majhni vodi se lažje napije, kot pri veliki.

Gotovo že poznate junaka Gedeona; če ne, pa poglejte v „zgodbe svetega pisma“ (št. 47). Kako se je prepričal, kateri so njegovi najhrabrejši bojevniki? Vsled božjega povelja je peljal vse odbrane vojščake, 10.000 mož, k vodi. One, kateri so kar stoje s periščem vodo zajemali in naglo pili, je odločil posebej, in one, kateri so poleg vode pokleknili in na tleh ležé pili iz potoka, tudi posebej v drugo krdelo. Prvi — bilo jih je samo 300 — so pokazali zmernost, zatajevanje in odločnost; vsi drugi pa nezdržnost, neodločnost in mehkušnost, zato jih je poveljnik odslóvil domov.

Na to dogodbo sem vas opozoril zato, ker razvidimo iz nje, da so ljudje že takrat enako pili iz potoka ali reke, kakor mi sedaj, če nimamo nobene posode pri rokah. Kako si pa pomagamo, ako teče voda po zlebu ali iz cevi? Kajne usta nastavimo pri iztoku, ali pa v zlebu roko pritisnemo in zajezimo ter pijemo. A tako se lahko pije le tedaj, ako je voda majhna. Poleg velike deroče reke je jako težavno in zelo nevarno se tako

blizati vodi, da bi kdo kar naravnost z ustni pil ali pa s periščem zajemal; ako je obrežje strmo, je celo nemogoče tako piti. Iz lastne izkušnje pa menda tudi že veste, da tudi ob koncu žleba ali cevi je silno težko piti, če voda teče z veliko silo v veliki množini. Torej le pri majhnem studenčku, ali če voda mirno curlja po žlebu in iz cevi, se človek složno in lahko napije.

Pregovor pa nas hoče opomniti, da je slično tudi pri drugih opravilih in podjetjih, ter nam daje prekornisti nauk: najlažje živi oni, kateri je z malim zadovoljen! — Kako burno in težavno življenje imajo bogatini, kateri si spravljajo na kupe čimdalje večje bogastvo, pa končno vendar ne porabijo več za vsakdanje življenje, kakor more biti za posameznega človeka — vse drugo spravljajo na stran, da se obrestuje in množi. Kako silno si sami obtežujejo življenje tudi preprosti nezadovoljni ljudje, ki lahko pošteno izhajajo, ako so količkaj pridni, pa zavidajo bogatinom in višjim imetje in čast, ter se trudijo, celo po nepošteni in krivični poti si pridobiti tujo last.

Od nekdaj so ponavljali modri ljudje zlati nauk: „Ne oni, kateri ima veliko, marveč ta je srečen, ki je zadovoljen s tem, kar ima!“ In naš Zveličar pravi: „Nihče ne živi ob obilnosti svojega premoženja“; zato nas pa tudi uči moliti: „Daj nam danes naš vsakdanji kruh!“ Isto nas uči še lepše kot z besedo — s svojim prekrasnim vzgledom, ker si je prostovoljno izvolil najpreprostejše življenje, čeravno je bil vsemogočni Kralj vesoljstva.

S tem pregovorom tudi lahko odklanjamo vabila na potratne pojedine, šumne in drage veselice po obširnem programu itd., ker v ožjem krogu, v domačem veselju ima pač srce več pravega vžitka. No, saj se še moli lažje včasih v skritem kotičku v cerkvi, kakor ob največji zunanji slavnosti.

V sedanjem času je nauk našega pregovora tem potrebnejši, ker je toliko ljudi po širnem svetu, kateri nočejo izpolnjevati desete božje zapovedi.

Vprašanja in odgovori.

1. Učenec: Slišal sem, da se veliki teden ne sme noben drug praznik praznovati razun skrivnosti tega svetega tedna; kako pa to, da je letos v pratiki veliki terek Marijino oznanjenje?

Učitelj: Nekaj je na tem, kar si slišal; a pratika ima pa tudi svoj prav. Cerkev namreč obhaja skrivnost velikega tedna pri službi božji (v vijolčasti barvi), praznik Marijinega oznanjenja pa še le ponedeljek po beli nedelji, a na zunanje se mora praznovati v terek t. j. vsakdo se mora držati blapčevskih del ter biti pri sv. maši. Ko bi pa t raznik kdaj zadel na veliki petek ali soboto, se za cerkveno opravilo in zunanje praznovanje prenese na ponedeljek po beli nedelji.

2. Zakaj govore ljudje: „Sv. Matija led razbija; če ga ni, ga pa naredi?“

Odg.: O sv. Matiji se je zelo približala spomlad, torej so solnčni žarki že tako močni, da se umika led. A večkrat pa v tem času nastopi še hud mraz, da se nareja še debel led.

Zastavica. (Anagram.)

(Priobčil Cid. Em. Naf.)

Po trati zdaj ziblje se „1. 2. 3.“
Pozneje pečena nam dobro diši.
Cepiče grčave stiskaje v pest,
Udarjajo štirji na „4. 5. 6.“

No, zdaj pa po vrsti od edne do šest! Stanu si visokega vedno je vest; Zato pa izkaži dostojno mu čest, Posebno, če ima do tebe oblast.

(Odgonetka in imena rešilcev prih.)

Listnica uredništva.

B. Črnograbenski: Takih pa nikarte več delati. To so zgledi, kaka ne bodi pesem. — Cvetko Slavlin. Hvala Vam! Kadar pevate lepo „po domače“, vzlasti kadar zadenete ljubki otroški ton, so Vaše pesmice kaj prisrčne. A kadar Vas izkušnja zavede med „moderniče“, tedaj pa menda zastoj trkate na otroška srca. Prva poslatev je znatno boljša, kot druga. Zdravi, pa na pritikavce ne pozabite! — Vneslav. Odkritosrčno občudujemo izredno pridnost Vašo. Opazili bode, da se dá z ostro pilo še marsikaj uglediti. Bog Vas živi! — P. n. sotrudnike nujno prosimo, da pišejo prozo le na eno stran lista, pesmi pa vsako na poseben listič. Tudi prosimo zlasti one sodelavce, ki so se v novejšem času pridružili našemu krogu, naj potrpijo; sčasom pride na vrsto vse, kar je dobrega. Da se pa zametuje, kar je slabšega, to je v korist enako pisateljem, kakor čitateljem. — Srečno, veselo afeľujo želi urednik vselj Vrtčevi družini!

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h — Uredništvo in upravníštvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.

Izdaje društvo „Pripravníški dom“. — Urejuje Ant. Kržič. — Tiska Katoliška Tiskarna v Ljubljani.